

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัญหาภาวภูมิอากาศของผู้ประกอบการส่งออกในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 เพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและสามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง ประชาสัมพันธ์ และให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการศึกษาดังนี้

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย การศึกษาปัญหาของผู้ประกอบการส่งออก ทางด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม

2. ขอบเขตประชากร

จังหวัดเชียงใหม่มีผู้ประกอบการส่งออกทั้งหมดจำนวน 289 ราย แบ่งเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่มีสถานประกอบการตั้งอยู่ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 จำนวน 200 ราย และผู้ประกอบการส่งออกที่มีสถานประกอบการตั้งอยู่ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 จำนวน 89 ราย ประชากรในการศึกษาครั้งนี้คือ ผู้ประกอบการส่งออกที่มีสถานประกอบการตั้งอยู่ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 จำนวน 200 ราย (ศูนย์ส่งเสริมการส่งออกภาคเหนือ , 2549) ดังนี้

ลำดับที่	เขตความรับผิดชอบ	ประชากร (จำนวนผู้ประกอบการ)
1	สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาเมืองเชียงใหม่ 1	66
2	สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาเมืองเชียงใหม่ 2	58
3	สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาสารภี	18
4	สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาหางดง	50
5	สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาสันป่าดอง	8
	รวม	200

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 ทำการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมดจำนวน 200 ราย โดยใช้สูตรของ Taro Yamane กำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างให้เกิด 0.1 หรือร้อยละ 10 จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 67 ราย

ขั้นตอนที่ 2 วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยแบ่งตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละเขตความรับผิดชอบ เพื่อให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมต่อขนาดของประชากรและมีโอกาสอย่างเท่าเทียมกันในการถูกเลือก จะได้กลุ่มตัวอย่างซึ่งแบ่งตามเขตความรับผิดชอบ ดังนี้

ลำดับที่	เขตความรับผิดชอบ	ประชากร (จำนวนผู้ประกอบการ)	ขนาดตัวอย่าง (จำนวน)
1	สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาเมืองเชียงใหม่ 1	66	22
2	สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาเมืองเชียงใหม่ 2	58	19
3	สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาสารภี	18	6
4	สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาหางดง	50	17
5	สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาสันป่าตอง	8	3
	รวม	200	67

ขั้นตอนที่ 3 ใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) โดยการจับสลากกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของแต่ละชั้นภูมิหรือแต่ละกลุ่มที่แบ่งไว้แล้วตามเขตความรับผิดชอบ โดยจับสลากตามรายชื่อของผู้ประกอบการ และไม่มีกรนำรายชื่อที่จับได้ออกมาแล้วใส่กลับคืนไปอีก

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ลักษณะ คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เก็บข้อมูลจากบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบการส่งออกในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 จำนวน 67 ราย โดยผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ กรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือบุคลากรที่มีความรู้ เป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการเสียภาษีอากรของกิจการ

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการหาข้อมูลจากหนังสือ เอกสารทางวิชาการ ตำรา วิทยานิพนธ์ งานวิจัยต่างๆ ข้อมูลออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์และบทความที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานประกอบการ
- ส่วนที่ 3 ปัญหาภาษีเงินได้นิติบุคคล
- ส่วนที่ 4 ปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ส่วนที่ 5 ปัญหาอื่นๆและข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมจำนวน และรายชื่อ ผู้ประกอบการส่งออกที่มีสถานประกอบการตั้งอยู่ในเขตท้องที่ความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 200 ราย
2. ส่งแบบสอบถามถึงผู้ประกอบการตามจำนวนที่ได้สุ่มตัวอย่างไว้ ทางไปรษณีย์ พร้อมชุดส่งกลับ

การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาลงรหัสประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการประมวลผล และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาด้วยวิธีทางสถิติ โดยสถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)

แบบสอบถามเป็นแบบ Likert Scale (คุณทลี เวชสาร, 2545) ซึ่งใช้มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับปัญหา	คะแนน
มากที่สุด	ให้น้ำหนักคะแนนเป็น 5
มาก	ให้น้ำหนักคะแนนเป็น 4
ปานกลาง	ให้น้ำหนักคะแนนเป็น 3
น้อย	ให้น้ำหนักคะแนนเป็น 2
ไม่มี	ให้น้ำหนักคะแนนเป็น 1

โดยที่การกำหนดเกณฑ์การแปลผลของระดับปัญหาจะพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ (กัลยา วาณิชขันธ์ญา, 2544)

1. หาค่าพิสัยของข้อมูล โดยค่าพิสัยคือ ผลต่างระหว่างข้อมูลที่มีค่ามากที่สุด – น้อยที่สุด ซึ่งในที่นี้ พิสัย (Range) = $5 - 1 = 4$
2. กำหนดจำนวนอัตรภาคชั้นเป็น 5 เท่ากับระดับของปัญหา
3. คำนวณหาความกว้างของอัตรภาคชั้น โดยคำนวณได้จาก

$$\text{ความกว้างอัตรภาคชั้น} = \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{4}{5} = 0.8$$

ได้เกณฑ์เพื่อแปลผลของระดับปัญหาเป็น 5 ระดับ ตามค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	ไม่มี

ระยะเวลาการศึกษา

ขั้นตอนการดำเนินงาน	เดือนที่ 1				เดือนที่ 2				เดือนที่ 3				เดือนที่ 4			
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
รวบรวมข้อมูลเบื้องต้น																
สร้างแบบสอบถาม																
เก็บรวบรวมข้อมูล																
วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล																
จัดทำและนำเสนอรายงาน																